

[Niels Westerby.]

Vi må nemlig ikke se bort fra, at nybyggeriet meget nemt kan komme i udlejningsvanskeligheder, og at det kan blive svært af afsætte de parcelhuse, der bygges, hvis den, der skal bo der, ikke selv opfører det. Det hænger igen sammen med det høje renteniveau. Mange af det høje tings medlemmer har sikkert rundt omkring i landet kunnet konstatere, at der i en by udmærket kan være mange mennesker, der er boligløse, eller som bor under kummerlige boligforhold — endda særdeles kummerlige boligforhold — og som gør sig alle mulige anstrengelser for at skaffe sig en bedre bolig, samtidig med at der i nybyggeriet står ledige lejligheder, eller der står parcelhuse, som ikke kan afhændes. Dette hænger igen sammen med, at folk med almindelige indtægter ganske enkelt ikke har råd til at leje de lejligheder og parcelhuse, der bygges, selv om de er i en virkelig akut boligmangel. Man kan altså risikere, at nybyggeriet bliver begrænset eller går delvis i stå, fordi der ikke er mulighed for at få det udlejet. Ved at sikre 12.000 lejligheder på det sociale byggeris område har man ikke på nogen måde garderet sig imod, at byggeriet vil gå ned, for det vil selvfølgelig være i den ende, hvor der intet er sket, at byggeriet går ned. Den risiko har man overhovedet ikke afskaffet.

De 12.000 lejligheder i det sociale byggeri er altså kun 30 pct. af nybyggeriet. Vi ved imidlertid, at ca. 80 pct. af befolkningen her i landet er mindrebemidlet og derfor berettiget til at komme med i det sociale byggeri. Der vil altså være langt flere af dem, der søger en ny lejlighed, som er berettiget til at komme ind i et socialt byggeri, end der er plads til. Tror man ikke, at der vil blive mange krumspring ved fordelingen af lejlighederne i det sociale byggeri, der er billigere end andet byggeri? Tror man ikke, at der vil kunne opstå nepotisme og en uheldig udvikling omkring disse 12.000 lejligheder, når nybyggeriet i øvrigt bliver så dyrt? Jeg vil derfor gerne, som jeg har sagt det tidligere, give udtryk for, at det, der efter liberalt centrum's mening havde været den rigtige vej, var ikke at lave en rentesikringsordning for 12.000 lejligheder, men at sigte mod igennem den

almindelige økonomiske politik at få en virkelig generel rentesænkning.

Liberalt centrum, har i sin boligskitse foreslået, at man ved gennemførelsen af merværdiafgiften skulle reservere et beløb på 900 mill. kr. til at skabe baggrund for fuldstændig afvikling af kreditstramningen og for, at man kunne købe betydelige mængder af obligationer — for adskillige hundrede millioner kroner om året — således at man kunne presse renteniveauet ned. Derved ville alt byggeri være blevet stillet lige, og man kunne virkelig have bidraget til at få et lavere renteniveau og dermed et lavere huslejeniveau i nybyggeriet. Man kunne også derved have sikret sig mod, at nybyggeriet eventuelt går i stå, simpelt hen fordi det ikke kan lejes ud, eller fordi det er vanskeligt at finansiere det på grund af den bestående kreditstramning.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på disse tanker. Jeg gør mig ingen illusioner om, at man i de nærmeste måneder vil tage dem op til overvejelse. De fire partier er bundet igennem et boligforlig, og det er meget lidt bevægelsesfrihed, de nu har. Jeg er imidlertid overbevist om, at man boligpolitisk vil køre fast efter det boligforlig, der er indgået, og vil derfor henlede opmærksomheden på disse tanker. Jeg tror nemlig, man bliver nødt til at tage dem op senere, når man har måttet erkende det skibbrud, som dette boligforlig næsten med uundgåelig sikkerhed vil føre os henimod.

Jeg vil altså til boligministeren og til de fire forligspartier sige, at jeg på ingen måde er imponeret af det lovforslag, som ligger på bordet i dag, og slet ikke af det boligforlig, der ligger bagved. Tværtimod er jeg meget lidt slået af rækkevidden deri. Jeg tror ikke, det løser problemerne. Jeg tror, man senere bliver nødt til at betræde den vej, som er angivet i den boligskitse, der er fremsat af liberalt centrum.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for den forhandling, der er ført omkring lovforslaget om rentesikring, og for den givne tilslutning. Da indholdet af dette lovforslag jo er kendt af dem, der — det går jeg ud fra — i udvalget skal arbejde dermed — håber jeg, vi ret hurtigt kan komme